

כל שעה פרק שני פמחים

מספרת הש"ם

1. ראשית דגנָר תירשָׁך
וַיַּחֲדֵךְ וַיַּאֲשִׂית גַּן
צָאָגָר תְּתַנֵּן לוֹ:
דברים יח ד

מופת תומפות

רבי חננאל (משך)
שחת זוחם ונגבים
כביצה מוכנתה והוא ע"פ
שגע בדור וטמא, אוי
אמרת טמאו לאן המטהון,
אמאי גון טהור. ומשנין
אלילנד דרב שדא בלא
הוכשרו והו ר' מאן מגע
טמאו תחנה, איתת מטטו המשהה
ותחנשו מיניהם, בתר
דסחטי מיניהם כל דחו
בעז ר' יוחנן סיועו דרבינו
דדה בכביצה מכונת הוו,
ודארם אלבל נגעב
מטמו. אבל ר' יוחנן ואיז
כך טמאו קאדרה
דשמקה בככני בעילו. הא
דתנית לא מהה זה דומה
לרווחה וחותם ונגבים
פיקוחה מכביצה ר' בר שיטה.
יחסמיהו ר' מכביצה מורה
לבנא אמר לידי תקלת היכי

וג טוממה מוכנן לדמו חילך דכוויטס
חטבי 'באי'קו' וטוממה מפקין נמי
לה נומו ולו'ע' ס' זמתקס מוקבל
טוממה' בצל אסוח לדם טיס סס מזקס
עליו מעולס תלון לירוף חביביו עמו
דסח וג'ה נגע נמתקין צמתקין:
לנימס מיטמו. מפקין לוי קפיטו לטס
ונסמנין ונגען לכל סגנס דלון
סטען נאו ל'ימה לאישעיה דלון
בונון כב'יא למן טומחה לדס' פחת
מככ'יא דרין: לאב'יא נמי. דס' כי
נפיק מפקין מיל'יאס' מפק' ל'ס
שעוויה. הול' ומזקס מוקבל טומחה
כלן חצ'ן חצ'ן חן ממעמ' חלiris נל'ן
הול' נב'יא ומזקס' גרא'יעת' וס'י
טינ' צמולה כאס'ס' מכל' קהול'ל
מלמד שטמטען כלן שא'ה יגול' טטעה
טול'הילס' כלן שטעה ת'ל'ן חצ'ר יול'ל'ל
הול' נגאל'ל נצ'ם חמת' ומי'יא נב'יא
קדל'היל'ן צפ'ר'ק יוס'כ' (ו'מ' פ'), חן'
ב'יא קב'יעס' מזוק'ם יומל' גאנ'ט'ם
מלרג'ום. ומי' טמעט' לדס' נק'יד'ם
טומחה' בעי נב'יא: טמ'ה מט' אנט'ט'
ויס'וט' וגאנ'יס' נב'יא מל'ווע' טוט'
ודלמ'יק' מיל'ה ממקט' טא'ז'ום' טוט'
ודלצ'ל'ן ג'יל'יג' זמתקס' וונגון דאל'ק'ה
צפ'א'ווע' כל' נץ' טה'ן מטוממ'ן צה'ן
למן טטעה מזקס' הול' קוז'ן סגען
ב'יא טטעה קוז'ס' נגן' צ'ל'ס' אט'ז'ום'
לה' נא'ר מג'יז'ה מזקס' שמן
וכסמאק'ין נוגען צו'ויל' זומר' מיל'יק'ן
שי'�ר צב'יא. ווועל' מיל'יק'ן כל' דס'ו
קמי' קה'ס' בא'ד'יל טער'ם צ'יז'ן צ'יז'ן
א'ה' ג'ר'א'ן וא'ר'א'ן צ'יז'ן צ'יז'ן צ'יז'ן
מר' דבי' רבי' יצ'ק' בר'

הנ' רם שטוח נטמיה מיטפה צבוניה
שעלין טה הולך כבנ'ת ע"ה דלמי'
מתקה צבונ' הולך מוקד מומחה
עמו מטביס טהו אה צבונו דלוומה
תנן סטס וויז'ן זגמנות (ד"ה)
ויאמר לוי לא בראון ר' ברוך

צְלִיקָמֶל
ונגממתה שאין לו בה היתר אכילה ולא יותר הסקה כלל, אמאי לית לה, והוא אף דרך לו פטור מומר ורב החוא גוריה הא מושם דוחישן ולמא את ליר תקלון, כלומר יאלכם כמותו שם.

אמר קרא ראשית ששיריה ניברים. ונס מהמל ונס סילvas ניכליס דמעיקלה כס נקילו בזנלה סן כיילו כגן צאלקה וכיוון צו מידי דוקה הטעטל טמה למן מדליקין צו ומעת צאלמה ומילך מדליקין צו וו' לדוקה בעטט טמה למן מדליקין

בזק קי מושיט ליה הולך מוסטך לך
ובסדי זתק ומתקן קה' זתק טומחה אה גע בטומחה ומטמיה צה'ל
וחולין קהי לאו הולך הו' נון מתקן קה' זתק טומחה דלית צה' שיעור
כי נגע' זיה הולclin חילוי טוועין סן אהן נוגען בנטילא הילן
בזק לאון רט'יך: ווע'ע מום' אכט אה. ד'ה לא געין ומוי' זומס אה. ד'ה מהר':
בזק'ת קה'ל
בצלאיקת

טמךן כל טומחה מגע וליכת דכולו נקט אה'ל ו' צמןמאן ציטט סקט
יעי'הט טפה להטונא' ו'ונבל בעץ' וגבייט נטמאן מזקן שען בען
נטמיה' פטס�' ואכל טומחה': ספס אה' עזיז קלה. סקחט אה' קאה' כה'ל
ילימלה' קמי' למייעזד יומר מוכניא' כל שאו' וכטיזא'ה טפה להטונא' עלי'
אפאן. זק'כנו' מהלה' עס האוכל צנטטמאן צענאניס': מזקן גלי'ע.

הילן מחת סמלון' אין' בז'ן זתק נק'ג'ן טומחה' וואו' ווא' מליגנש
עיז'מאל' פלי'. דמזקן גלי'ע וויטטמאן' אה'ל מיפק' פקיד' ווין' נטמאן
ענאניס' דמזקן צנטטמאן' מוטיס' ווינא'ס קודס דליך' ווקמי' אין' נון' ברא'ן
מצחיקות מוכניא': יודי' פקלה. צקסה' זוינן צמיה' יאנל' מאנ: מדילקן
זונ' מרכוז' וויל' צייטען דילטמאן' היל' מיניא': אה' פפ. דלי' זוק' לא' מאנ'

ויליאם גולדמן מזכיר כי במאמרם של דוד וויליאם קומפני על נטומאון, מילון דטלמאנין מזכיר שטומאון כשם אחד העניבים שבסדרת הנקראים כחלק מהלכה רגילה. וויליאם קומפני מזכיר שטומאון כשם אחד העניבים שבסדרת הנקראים כחלק מהלכה רגילה.

**צט' א מ"י פ"ג מה' מילוי
ופ"ז מס' ל' לסכו מזם
ב' סל' :**

מואסף רשות

ברית חניאל

רב הורא ביריה דבר ר' יוחנן
אמר בעין ר' אשתי, מי
ששרה מלחמה ותמיון לאישאל,
יצאת הרוחם מכם בפכו
ששרה אסורי אישיאל.
אמרי ממשיה ד' יוחנן
עכבר שטמאו ר' רוכין
פחוט מוחות כביצה ורין
אשר לנו לכסים, אליאך סקר
משקין מפרק פקיד בתוך
ונזון גזון והשכין כבגנין
טומאה, לאימית מיטמו לוי
חסחט לה, ברור דחשי
להו אשר אוכל כביצה
דרילטן לזרו להר מושן,
אקסניין אי hei אמא
דרכון פוחת מוחות כביצה
קומי. פיטול כביצה נמי
הרא ובן בחרות פ"ג
[מ"ג] טמא מה שסתום
ויזדים ונובנץ כביצה
מכוונות משקה הנחת מעהן
טהרו מניין שיאן בו כביצה
דבמפקין [ד'] לא כבורל
ונוואת אשה, שלום ז
המשה בלבلد שלא לא
במקום המשקה. יותר
מכביצה טמא, שמיין
טשיאת טהרה אשה
ונפאה מכביצה, ושמיין
תני' שסתום קני דערוב
בל כל תחללה לא שיין
לה, דאי שרין לה כביצה
היישוון דלאם ביזור
למעבדינוו, והן יותר
כביצה, וחנין צויה
הדרוין, וויאו

מכביצה טמא שכין
שיצאת טיפה ראשונה
נטמאת מכביצה, לפיכך לא
הם, ואם כן טומאה שליהם
רב חסدا משקה בענבים מ